

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VOORZITTER VAN DE VIIe KAMER

A R R E S T

**nr. 241.214 van 11 april 2018
in de zaak A. 224.911/VII-40.243.**

In zake : de BVBA SLACHTHUIS HEIST-OP-DEN-BERG
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Peter Flamey
kantoor houdend te 2018 Antwerpen
Jan Van Rijswijcklaan 16
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

1. de BELGISCHE STAAT, vertegenwoordigd door
de minister van Middenstand, Zelfstandigen, KMO's,
Landbouw en Maatschappelijke Integratie
2. het FEDERAAL AGENTSCHAP VOOR DE VEILIGHEID
VAN DE VOEDSELKETEN (FAVV)
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Rik Depla
kantoor houdend te 8310 Brugge
Karel van Manderstraat 123
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van de vordering

1. De vordering, ingesteld op 3 april 2018, strekt tot de schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid van “de beslissing van de Minister van Middenstand, Zelfstandigen, KMO's, Landbouw en Maatschappelijke Integratie dd. 29 maart 2018, waarbij wordt beslist om de erkenning als slachthuis (erkenning 1.1.1.) met als activiteiten en producten Slachthuis runderen (PL1 1C2 PR40) en Slachthuis eenhoevigen (PL1 AC2 PR156) onder het nummer 79 voor de vestiging genaamd Slachthuis Heist-op-den-Berg (met ondernemingsnummer 0837.424.358 en

vestigingseenheidnummer 2.001.247.184), gelegen te Mechelsesteenweg 101-103 te 2220 Heist-op-den-Berg te willen intrekken”.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partijen hebben een nota ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 10 april 2018.

Kamervoorzitter Eric Brewaeys heeft verslag uitgebracht.

Advocaten Peter Flamey en Sophie Aerts, die verschijnen voor de verzoekende partij, en advocaat Joost Hoste, die loco advocaat Rik Depla verschijnt voor de verwerende partijen, zijn gehoord.

Auditeur Alexander Van Steenberge heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Gegevens van de zaak

3. De bestreden beslissing luidt als volgt:

“In toepassing van het Koninklijk besluit van 16 januari 2006 tot vaststelling van de nadere regels van de erkenningen, toelatingen en voorafgaande registraties afgeleverd door het Federaal Agentschap voor de Veiligheid van de Voedselketen werd uw inrichting Slachthuis Heist-op-den-Berg met vestigingseenheidnummer 2.001.247.184 gelegen aan de Mechelsesteenweg 101-103 te 2220 Heist-op-den-Berg, op 13 februari 2012 erkend als slachthuis (erkenning 1.1.1.) met als activiteiten en producten Slachthuis runderen (PLI AC2 PR40) en Slachthuis eenhoevigen (PL1 AC2

PR156) onder het nummer 79.

In de periode februari 2014 - juni 2017 werden er verschillende inbreuken vastgesteld inzake algemene en bijzondere exploitatievoorwaarden van slachthuizen, specifieke hygiënevoorschriften voor levensmiddelen van dierlijke oorsprong, levensmiddelenhygiëne en de implementatie van het autocontrolesysteem.

Op grond van de vastgestelde inbreuken tijdens de inspecties van 29 maart 2017 en 9 mei 2017 werd u bij wijze van aangetekende brief op 19 juni 2017 in kennis gesteld van het voornemen van het FAVV om uw erkenning in te trekken, gebaseerd op artikel 15 § 1, punten 2, 4 en 10 van het Koninklijk besluit van 16 januari 2006.

Op 29 juni 2017 heeft u, in toepassing van artikel 16 §2 van het Koninklijk besluit van 16 januari 2006, tegen dit voornemen tot intrekking van uw erkenning bezwaar ingediend bij het FAVV. Het FAVV heeft u toen gehoord en uw bezwaren onderzocht. Omdat de non-conformiteiten niet opgelost konden worden in de vooropgestelde termijn die de procedure voorschrijft, werd er een actieplan opgesteld tussen u en de lokale controle-eenheid Antwerpen op 31 augustus 2017.

Bij de controles tussen oktober 2017 en januari 2018 werden echter nog tal van inbreuken inzake hygiëne en infrastructuur en autocontrole vastgesteld. Het Agentschap was hierdoor van oordeel dat er niet werd voldaan aan de vereisten met betrekking tot :

- de exploitatievoorwaarden die van toepassing zijn op de inrichting;
- de infrastructuur en uitrusting en waaraan niet binnen een redelijke termijn kunnen worden tegemoet gekomen;
- de verplichtingen uit het Koninklijk besluit van 14 november 2003, in het bijzonder in de implementatie van het autocontrolesysteem.

U werd hiervan in kennis gesteld via een aangetekend schrijven van 1 februari 2018.

In toepassing van artikel 16 §5 van het Koninklijk besluit van 16 januari 2006 tekende u beroep aan tegen deze beslissing op 6 februari 2018. Een beroepscommissie werd samengesteld en vond plaats op 16 maart 2018. Tijdens deze beroepscommissie kreeg u de gelegenheid om uw bezwaren uiteen te zetten en de nodige stukken neer te leggen.

Ook in februari 2018 werden er nog twee Processen-verbaal lastens uw inrichting opgesteld door het Agentschap.

Op 26 maart 2018 verzond u aan mijn kabinet nog een aanvullend verweerschrift en de bijhorende stukken naar aanleiding van het advies van de beroepscommissie.

De beroepscommissie was van oordeel dat :

De controles en hercontroles verliepen conform de regelgeving en de procedure voor de kennisgeving van intentie van intrekking en de bevestiging ervan door het directoraat-generaal Controle werden conform de bepalingen van het Koninklijk besluit van 16 januari 2006 afgehandeld. Bijkomend heeft dit bestuur Controle een constructieve dialoog met de exploitant op poten gezet en een contract met u afgesloten om de inbreuken te verhelpen binnen een in onderlinge afspraak vastgelegde periode.

De Europese wetgeving streeft voor haar levensmiddelenwetgeving naar

een hoog niveau van bescherming van de gezondheid en het leven van de mens en laat deze baseren op een risicoanalyse die op onafhankelijke, objectieve en doorzichtige wijze moet worden uitgevoerd. De Verordening 178/2002 voorziet dat u als exploitant van een levensmiddelenbedrijf dient te voldoen aan de voorschriften van de levensmiddelenwetgeving.

De wetgever voorziet conform de Verordening 852/2004 dat exploitanten een systeem van autocontrole instellen; toepassen en handhaven dat de veiligheid van hun producten omvat en dat zich baseert op het principe van Hazard Analysis and Critical Control Points (HACCP). Corrigerende maatregelen dienen ondernomen te worden als een kritisch controlepunt (CCP) niet volledig onder controle is en procedures moeten toestaan te verifiëren dat de bedoelde maatregelen naar behoren functioneren. Hierbij dienen ook regelmatig verificatieprocedures uitgevoerd te worden. Dit alles dient opgenomen te worden in aangepaste documenten en registers, teneinde aan te tonen dat de maatregelen daadwerkelijk worden toegepast.

Nationale gidsen kunnen als leidraad dienen voor de naleving van bovenstaande verplichtingen waarbij de inhoud ervan bruikbaar moet zijn voor de sector waarop ze betrekking heeft. Voor België werd een generische autocontroleleids voor slachthuizen, uitsnijderijen en inrichtingen voor de vervaardiging van gehakt vlees, vleesbereidingen en separatorvlees van als landbouwhuisdier gehouden hoefdieren opgesteld door de Beroepsvereniging voor de Kalfsvleessector en de Federatie van het Belgisch Vlees; welke werd goedgekeurd door het FAVV, en bekend staat als autocontroleleids G-018.

Het adequaat en systematisch optreden wanneer afwijkingen worden vastgesteld is de hoeksteen om een procesbeheersing sluitend te maken. De commissie heeft doorheen het dossier vastgesteld dat het besef van de noodzaak van deze aanpak maar stilaan aan het doordringen is bij de bedrijfsleiding van uw inrichting. Alsook om dit consequent toe te passen en met de nodige prioriteit in uw onderneming te laten invoeren.

De commissie stelde vast dat doorheen het dossier een aantal tekortkomingen herhaaldelijk worden vastgesteld en blijven aanslepen, dat u hier in het verleden herhaaldelijk en telkenmale de inbreuk werd vastgesteld ook al op werd gewezen maar dat slechts op het ogenblik van het kenbaar maken van het voornemen tot intrekking van de erkenning u als zaakvoerder de nodige stappen ondernomen heeft om tegemoet te komen aan de tekortkomingen en deze verhelpt. Bovendien persisteren enkele tekortkomingen zodat er noodzaak was tot het ondertekenen van een overeenkomst tussen het FAVV en uw onderneming die een schorsing van de intrekking beoogde middels een actieplan om tot dwingende afdoende oplossingen over te gaan waarbij de te remediëren overtredingen en de termijnen waarbinnen hieraan moet verholpen worden in onderling akkoord werden vastgelegd. De commissieleden stelden vast dat de correctieve acties die aan een korte uitvoeringstermijn onderworpen waren wel degelijk gerealiseerd werden binnen de vooropgestelde en overeengekomen termijnen maar dat voor bepaalde punten een recidivisme werd waargenomen. Dat een aantal inbreuken zoals de herhaaldelijke vastgestelde faecale contaminatie van karkassen een reëel gevaar betekenen voor de volksgezondheid en dit voor een basisproduct zoals vlees in de dagdagelijkse voeding er niet toe geleid heeft dat

het slachtproces als dusdanig en uw bedrijfsvoering specifiek in vraag werd gesteld door u als zaakvoerder. De noodzaak tot nauwere opvolging van de vastgestelde tekortkomingen en een efficiënte permanente remediëring vormden geen prioriteit.

In het betoog van u als uitbater, uw raadslieden en de externe consultants werd nadrukkelijk verwezen naar het nieuwe auditrapport dat de certificeringsinstelling AIB Vinçotte had opgesteld en dit naar aanleiding van een audit uitgevoerd op 13 en 14 maart 2018, dus enkele dagen voor de zitting van de beroepscommissie. De commissieleden hebben dit finaal rapport tijdens de hoorzitting ontvangen en tijdens hun beraadslaging overlopen.

De leden van de commissie stelden vast dat :

- Het rapport melding maakt van 15 non-conformiteiten (NC), verdeeld als zijnde 13 minor NC B (plan van aanpak vereist, binnen de 6 maanden) en 2 major A2 NC (zonder melding aan het FAVV, te verhelpen binnen de door de auditor opgelegde termijn van 1 maand, gezien geen initiële audit).

- Een aantal van de door dit organisme voor certificatie en inspectie (OC1) opgemerkte tekortkomingen, waar de autocontrolegids G-018 als referentiekader dient, de vaststellingen en de inbreuken genoteerd in de verschillende inspectierapporten en Processen-verbaal (PV) opgemaakt door de controlediensten van het FAVV bevestigen. Men kan dus spreken van een bestendiging van de inbreuken tegen de regelgeving.

Niettegenstaande er geen major AI NC (major NC met melding aan het FAVV en stopzetting van de audit gezien de ernst van de inbreuk die wordt vastgesteld) werd genoteerd, komt het hoog aantal NC verontrustend over bij de leden van de commissie eveneens verwijzend naar de historiek en repetitiviteit. Rekening houdend met de datum van deze externe doorlichting, zijnde 13 en 14 maart 2018, 2 dagen voor de zitting van de beroepscommissie maar daarentegen 6 weken na de kennisgeving van de intrekking van de erkenning d.d. 1 februari 2018 en zelfs 8 maanden na de kennisgeving van de intentie van de intrekking d.d. 19 juni 2017, worden nog steeds inbreuken op in de wetgeving voorziene hygiënevoorschriften en het autocontrolesysteem opgemerkt. Een niet exhaustieve lijst slaat op :

- het opstellen, toepassen en onderhouden van het autocontrolesysteem (NC B 1, niet opgeleid personeel inzake vachtcondities van ter slacht aangeboden dieren),

- betrokkenheid en engagement van de directie bij het autocontrolesysteem (NC B 2, zaakvoerder nog onvoldoende betrokken bij beheer kwaliteitssysteem, onvoldoende mogelijkheden om correcte opvolging te doen en in te grijpen),

- gebruik en onderhoud van de uitrusting (NC B 5, sterilisatorbad afzetter poten onvoldoende hoge temperatuur, idem voor ontsmettingsbad zaag, gebruik non food grade smeermiddel, aanwezigheid verroeste zaagbladen)

- lay-out van de flows om kruiscontaminatie van de producten te beheersen (NC B 6, geen volledige scheiding reine en onreine zone van de kleedkamers, flows personeel niet op plan),

- het hanteren van grondstoffen, halffabricaten en eindproducten laat toe om de veiligheid van de voedselketen te garanderen (NC B 7, messenrekken op de grond, gebruik stoffen handschoenen zonder platieken

bovenhandschoenen)

- temperatuurbeheer (NC B 8, geen registratie van opvolging van alarmen voor een CCP)

- afval en nevenstromenbeheer (NC B 10, bakken met Categorie 3 materiaal staan buiten, allerlei afval zoals handschoenen en touw aanwezig in deze bakken, aanwending van een zelfde kleur en type afvalbak voor verschillende categoriesoorten afval)

- het beheer van opslagcondities (NC B 11, niet duidelijk of karkassen effectief 30u in frigo hebben gehangen)

- vaststellen van kritische grenzen voor elke CCP (NC B 13, limieten van de gekoelde lokalen - frigo's en expeditieruimte - en de tijds-delta)

Bovenstaande vaststellingen die werden gedaan door AIB Vinçotte op 13 en 14 maart 2018 illustreren het gebrek aan doortastende maatregelen aangenomen door u als exploitant. Zij tonen aan dat de 3 rubrieken opgenomen in de definitieve beslissing van het bestuur Controle d.d. 1 februari 2018, met name de intrekking van de erkenning voor de slachtactiviteiten, en dit op basis van inbreuken voor onvoldoende onderhoud van de infrastructuur en van de uitrustingen, onvoldoende (persoonlijke) hygiëne en onvoldoende implementatie van het autocontrolesysteem nog steeds actueel zijn en de oorzaken vormen voor de vastgestelde non-conformiteiten door deze OCI.

Immers, de non-conformiteiten die werden vastgesteld in de periode vanaf december 2013 en die aanleiding gaven tot het voornemen tot intrekking in 2017 zijn voor een groot deel geïnitieerd door een gebrek aan het bewustzijn van voedselveiligheid vanwege u als exploitant van uw slachthuis. De talloze vaststellingen, maar vooral het herhaaldelijk karakter van identieke, door de inspectiediensten vastgestelde tekortkomingen, werden telkenmale opgenomen in een Proces-verbaal en aan uw inrichting ter kennis gegeven. Een waargenomen gebrek, een korte periode van herstel gevolgd door een duidelijk hervat tonen duidelijk aan dat uw bedrijf met de huidige werknemers en zaakvoerder, zonder bijkomende ondersteuning, er niet toe in staat is om dergelijke inbreuken te verhelpen en deze consistent en permanent met de nodige daadkracht aan te pakken om ervoor te zorgen dat ze niet meer zouden voorvallen, kortweg om afdoende structurele corrigerende maatregelen te nemen. Dit wordt geïllustreerd door het feit dat, ondanks de veelvuldige actieplannen waarin opleiding en opvolging van personeel telkenmale werden opgenomen en jarenlange ondersteuning door een extern consulting bureau (Nutricert), uw personeel nog steeds geen blijk geeft van voldoende opgeleid te zijn op het gebied van hygiëne of in staat is om die opleiding voldoende in praktijk om te zetten. Opleiding maar vooral de hiermee gepaardgaande en bijhorende mentaliteitswijziging zijn evenwel noodzakelijk.

Gezien de slachtcapaciteit begin februari 2018 quasi verdubbelde van 350 naar 700 wekelijkse slachtingen en dit door het aantrekken van klanten komende van het slachthuis van Sint Truiden dat haar activiteiten beëindigde, valt te vrezen dat de totale slachtijd, de hiermee gepaard gaande verhoogde werkdruk, de noodzaak tot grotere koelcapaciteit, de vraag van klanten om snel over hun karkassen te kunnen beschikken alsook het vermoedelijk moeten beroep doen op tijdelijke of interim werkkrachten om pieken in het slachtproces op te vangen, een correcte implementatie van het autocontrolesysteem zal

belemmeren.

Deze analyse wordt gestaafd door de vaststelling van het extern certificatieorganisme tijdens voornoemde audit, enkele dagen voor de hoorzitting van de commissie. De 2 NC A2 werden hiervoor bijkomend onder de loep genomen door de leden van de beroepscommissie.

Inzake het beheer van preventieve en corrigerende maatregelen werd door deze externe OCI op 13 en 14 maart 2018 vastgesteld dat ‘Actueel zijn door de consultant (vanaf december begonnen) alle acties ondertussen wel opgevolgd en opgelijst met afsluitingsdata en corrigerende acties, opvolging en door wie, doch dat hierin geen acties opgenomen zijn om de vermelde NC’s ook in de toekomst te verwijderen. Evenmin is het duidelijk hoe in de toekomst zal gewerkt worden om alle acties tijdig te nemen (zowel curatief en preventief) en wie hier verantwoordelijk is of zal zijn, geen duidelijke werkwijzen vastgelegd voor hoe handelen en door wie in dergelijke gevallen in kader van de opvolging en afsluiting van de NC’s van FAVV en audits (externe controles), dit om herhaling van dergelijke situatie in de toekomst te voorkomen.’ (NC A2 4)

Inzake het uitwerken van een systeem voor toezicht (monitoring) voor elke CCP zelf werden nog 4 tekortkomingen vastgesteld : temperatuursopvolging van de producten (karkassen en rode organen), de beperkte beschikbaarheid van thermometers, het gebrek aan specifieke controles voor het monitoren en de voorgestelde beheersmaatregelen en de registratie van de metingen alsook de plaats van meting (NC A2 14).

De commissieleden merkten een positieve ingesteldheid bij u als zaakvoerder maar stellen zich vragen bij de praktische inwerkingstelling van het autocontrolehandboek en de toepassing van hygiënepraktijken door de werknemers van uw onderneming op de werkvloer. De bewijzen, die worden aangehaald om het actieplan dat nodig is om te voldoen aan de tekortkomingen vastgesteld door de externe OCI, kunnen de leden van de commissie niet overtuigen dat het systeem daadwerkelijk zal leven onder de mensen op de slachtvloer die de dagdagelijkse realisatie van de voorgestelde maatregelen zullen moeten implementeren.

De aangehaalde opleiding van 15 maart 2018 aan 30 medewerkers besloeg amper een kwartier (11u30 tem 11u45) waarbij de veelheid van onderwerpen die behandeld zouden geweest zijn (8 opmerkingen op het autocontrolesysteem uit het bovenvernoemd auditverslag van AIB Vinçotte) enkel kunnen geleid hebben tot het overmaken van informatie doch geen diepgaande opleiding inhoudt die peilt en zoekt naar de achterliggende redenen voor de afwijking, met name de onderliggende oorzaak voor de inbreuk, doch evenmin de gevolgen van deze waargenomen inbreuk op de voedselveiligheid kadert, wat zou moeten leiden tot een mentaliteitswijziging van uw medewerkers en dus bijdragen tot een permanente remediëring van het euvel en de wil tot het vermijden van herhaling van het voorvallen.

Ook de opleiding van het HACCP team diezelfde dag bedroeg amper 15 minuten en deed vragen rijzen bij de commissieleden. Dit team vormt de basis voor het identificeren en vastleggen van de CCP en punten van aandacht (PVA’s) die uw bedrijf op basis van een risicoanalyse dient op te stellen alsook voor de maatregelen die overdacht dienen te worden om eventuele problemen in deze CCP’s en PVA’s op te vangen, inclusief de monitoring ervan. De niet

exhaustieve lijst van hierboven aangehaalde NC's door de externe OCI toont aan dat het CCP (temperatuur) doch ook het gereclasserde PVA (vachtcondities) niet afdoend beheerd werden.

De voorgestelde remediëringsacties zijn voornamelijk documentair en de 2 major NC's werden door de certificeringsinstelling op basis van de voorgestelde acties gereclasserd als non-conformiteiten B maar vergen nog steeds een verdere opvolging.

Het extern consultancy bedrijf voor ondersteuning en begeleiding inzake voedselveiligheid was tot op de dag van vandaag (getuige de vaststellingen van de audit door AIB Vinçotte en de oplijsting van recente inbreuken door de controlediensten) niet in staat om het tij te laten keren. De beroepscommissie betwijfelde ook ten eerste of een externe consulting alle problemen binnen uw slachthuis zal kunnen oplossen. De noodzaak tot aanwezigheid van externen kan geen permanente, duurzame oplossing zijn voor uw bedrijf, maar alternatieven (investeren in personeel met de nodige vooropleiding en persoonlijke capaciteiten die zich richten op de operationele taken en op het uitbouwen/onderhouden van het voedselveiligheidssysteem) worden ter zitting ternauwernood aangedragen. De inschakeling van een administratief personeelslid, zonder gedegen technische know how van slachttechniek, maar ook zonder basisopleiding of diploma in voedselveiligheid en hygiëne, en dit ter vervanging van u als zaakvoerder, toont aan dat u als bedrijfsleider nog niet wenst te investeren in een duurzame oplossing. De beloofde opleiding om bepaalde controlefuncties uit te oefenen, zoals vermeld in de hoorzitting is weinig concreet en niet overtuigend om hier een gedegen antwoord op te geven.

Zodoende worden door u als uitbater tijdens de hoorzitting maar weinig concrete maatregelen naar voren geschoven en twijfelt de commissie hierdoor aan een effectieve bewustwording van de aanwezige voedselveiligheidsproblematiek en noodzakelijke aanpak ervan door u als exploitant. Niettegenstaande de eerste stappen in deze bewustwording van de problematiek stilaan doordringt bij u als zaakvoerder was de commissie niet overtuigd van de wil en het inzicht tot noodzaak om tot een structureel onderbouwde aanpak van door u te nemen maatregelen te komen.

De commissieleden stelden vast dat het momenteel onvoldoende doordrongen is bij zowel u als de exploitant/zaakvoerder, als uw medewerkers binnen de onderneming dat zij werkzaam zijn in een schakel van de levensmiddelenindustrie en dat het respecteren van de hygiëneregels zoals beschreven in het autocontrolehandboek met in het bijzonder het respecteren van koeltemperaturen en het vermijden van kruiscontaminatie essentieel is om de kwaliteit en de voedselveiligheid van het eindproduct te garanderen aan de consument, wiens gezondheid een zeker risico loopt bij het nuttigen van gecontamineerde producten.

Op basis van hoger vermelde overwegingen en argumenten oordeelt de beroepscommissie dat er een voldoende gegronde basis is om na jarenlange opstapeling van tal van Processen-verbaal toch over te gaan tot het intrekken van de erkenning.

Op basis hiervan adviseerde de beroepscommissie dan ook het volgende :
Teneinde de volksgezondheid te vrijwaren :

- de erkenning als slachthuis (erkenning 1.1.1.) met als activiteiten en

producten Slachthuis runderen (PL1 AC2 PR40) en Slachthuis eenhoevigen (PL1 AC2 PR156) onder het nummer 79

voor de vestiging genaamd Slachthuis Heist-op-den-Berg (met oudememingsnummer 0837.424.358 en vestigingseenheidnummer 2.001.247.184), gelegen te Mechelsesteenweg 101-103 te 2220 Heist-op-den-Berg te willen intrekken.

Na het lezen van uw verweerschrift d.d. 26 maart 2018 en het ganse dossier stel ik echter vast dat de beroepscommissie op een transparante wijze aan u gecommuniceerd heeft dat zij net voor de hoorzitting zelf samengezeten heeft met vertegenwoordigers van DG Controle om het zeer omvangrijke en complexe dossier te overlopen met het oog op het verzekeren van het feit dat het dossier correct en compleet is. Conform het huishoudelijk reglement en artikel 16, paragraaf 5 van het KB van 16 januari 2006 dient de beroepscommissie immers te beschikken over een volledig en correct dossier en op deze manier kunnen eventuele onduidelijkheden ook worden uitgesloten. Dit is ook in het belang van de operator opdat hij bij eventuele extra stukken of aangepaste stukken nog de kans heeft om deze voorafgaand aan de hoorzitting nog met de nodige tijd te kunnen inkijken. De vertegenwoordigers zijn tijdens de hoorzitting zelf eveneens aanwezig om eventueel nog bijkomende uitleg te geven bij vragen of onduidelijkheden.

In het advies van de beroepscommissie wordt geen melding gemaakt van het feit dat zij zich hebben gesteund op de verklaringen van de vertegenwoordigers van DG Controle. Alle passages uit het advies steunen op elementen en stukken uit het dossier.

De hoorplicht werd op geen ogenblik in het gedrang gebracht. Bij elke vaststelling werd u steeds de kans geboden om te worden gehoord. Zowel op het moment van de intentie van het FAVV om uw erkenning in te trekken, alsook bij de definitieve beslissing ervan, hebt u uitgebreid de kans gekregen om uw verweer en bijkomende stukken in te dienen. Tijdens de hoorzitting van de beroepscommissie hebt u de mogelijkheid gehad om uw verweer mondeling uiteen te zetten en hebt u eveneens nog bijkomende stukken neergelegd.

Het was na deze hoorzitting de taak van de beroepscommissie om conform artikel 16, paragraaf 5 van bovenvermeld KB en rekening houdend met alle stukken en elementen mij een gemotiveerd advies te bezorgen. Zij heeft mij op donderdag 22 maart 2018 dit advies overgemaakt en mij ook meteen de vraag gesteld of dit advies kon worden overgemaakt aan uw raadsman. Ik heb de vraag van uw raadsman onderzocht en beslist om in te gaan op uw vraag.

Nergens wordt in het KB van 16 januari 2006 voorzien dat er na het wettelijk voorziene beroep in artikel 16, paragraaf 5, nogmaals dient te worden voorzien in een extra beroep. Bovendien bedraagt de wettelijke termijn waarbinnen mijn beslissing dient te worden betekend aan de operator slechts vijftien dagen waardoor ik u onmogelijk nog meer tijd kon geven om extra stukken aan te brengen. Het is immers mijn taak om binnen die termijn een beslissing te nemen op basis van het verslag van de hoorzitting van de beroepscommissie, het advies van de beroepscommissie en alle stukken uit het dossier, waar uw aanvullend verweer d.d. 26 maart 2018 aan werd toegevoegd.

Het door u aangehaalde auditrapport van AIB Vinçotte is uitgevoerd naar aanleiding van de opschorting van de validatie van uw autocontrolesysteem.

Het bevat uitvoerig een beschrijving van tal van non-conformiteiten die werden vastgesteld tijdens deze audit. Deze non-conformiteiten zijn gelijkaardig als deze die reeds jaren voorkomen in uw inrichting en ze werden nog enkele dagen voor de beroepscommissie vastgesteld. Uit stuk 5 van uw verweerschrift van 26 maart 2018 blijkt duidelijk dat de zaakvoerder pas na de audit zich bewust werd van de problematiek. Bovendien is het opmerkelijk dat het aantal non-conformiteiten in dit auditrapport van 2018 hoger ligt dan het aantal in de auditrapporten van de jaren ervoor. Er werd tijdens de hoorzitting van de beroepscommissie ook duidelijk gepolst naar de opvolging bij de afwezigheid van de zaakvoerder en de rol van het consultancybureau. In uw verweer omschrijft u de vaststellingen van de beroepscommissie als zijnde tendentius en subjectief. Deze vaststellingen zijn wel degelijk gefundeerd op basis van de feiten en de stukken in het dossier. Bij de NC B.2. in het door u aangehaalde auditrapport wordt bijvoorbeeld vermeld dat de zaakvoerder niet steeds tijdig ingreep waar nodig.

Ik volg dan ook de bezorgdheid en de zienswijze van de beroepscommissie, die dus wel degelijk rekening heeft gehouden met de laatste inspectiebezoeken en het tussengekomen auditrapport van AIB Vinçotte. De beroepscommissie heeft op een grondige wijze alle stukken onderzocht en eveneens getoetst aan de actuele stand van zaken in uw inrichting.

De door u aangehaalde argumenten inzake de toekenning van de toelating inzake warm transport en de opschorting van de validatie van het autocontrolesysteem staan volledig los van deze beoordeling daar het in deze procedure enkel en alleen ging over de mogelijke intrekking van bovenvermelde erkenning.

Na controle van uw dossier en uw verweerschrift van 26 maart 2018 en gelet op de motieven hierboven besluit ik het advies en de motieven van de beroepscommissie te volgen. Het betrokken advies wordt als bijlage van deze brief gevoegd.

Op grond van al het voorgaande en gelet op artikel 16 §5 van het bovenvermelde Koninklijk besluit van 16 januari 2006 beslis ik,

Teneinde de volksgezondheid te vrijwaren:

- de erkenning als slachthuis (erkenning 1.1.1.) met als activiteiten en producten Slachthuis runderen (PL1 AC2 PR40) en Slachthuis eenhoevigen (PL1 AC2 PR156) onder het nummer 79

voor de vestiging genaamd Slachthuis Heist-op-den-Berg (met ondernemingsnummer 0837.424.358 en vestigingseenheidnummer 2.001.247.184), gelegen te Mechelsesteenweg 101-103 te 2220 Heist-op-den-Berg te willen intrekken”.

IV. Voorwaarden van de vordering tot schorsing

4. Krachtens artikel 17, §§ 1 en 4, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State kan tot schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid slechts worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat

minstens één ernstig middel wordt aangevoerd dat de nietigverklaring van de akte of het reglement prima facie kan verantwoorden en dat een uiterst dringende noodzakelijkheid voorhanden is die onverenigbaar is met de behandelingstermijn van de gewone vordering tot schorsing.

V. Middelen

Eerste middel

Standpunt van de verzoekende partij

5. De verzoekende partij beroept zich op de schending van de hoorplicht, het fair play-beginsel, het onpartijdigheidsbeginsel en het zorgvuldigheidsbeginsel als algemene beginselen van behoorlijk bestuur. Zij put haar middel ook uit de ontstentenis van de rechtens vereiste feitelijke en juridische grondslag.

Zij bekritiseert in essentie dat verschillende personen voor de hoorzitting verklaringen hebben afgelegd aan de beroepscommissie zonder dat de verzoekende partij weet wat en zonder dat zij hierop heeft kunnen reageren. Noch uit het advies van de beroepscommissie, noch uit de bestreden beslissing waarin wordt aangesloten bij voormeld advies, kan worden afgeleid of hiermee al dan niet rekening werd gehouden bij de beoordeling van het beroep.

Het staat volgens de verzoekende partij onomstotelijk vast dat het niet duidelijk is wat voormelde personen voorafgaand aan de hoorzitting verklaard hebben. Dit houdt een manifeste schending in van de hoorplicht van de verzoekende partij, haar rechten van verdediging, het onpartijdigheidsbeginsel en het fair play-beginsel. Een bestuurde kan zich uiteraard niet verweren op verklaringen die zij zelf niet heeft mogen aanhoren en latere duiding hierover is uiteraard manifest te laat en doet aan het voorgaande geen afbreuk,

Beoordeling

6. Artikel 16, § 5, van het koninklijk besluit van 16 januari 2006 tot vaststelling van de nadere regels van de erkenningen, toelatingen en voorafgaande registraties afgeleverd door het Federaal Agentschap voor de Veiligheid van de Voedselketen (hierna: koninklijk besluit van 16 januari 2006) bepaalt dat de beroepscommissie in voorkomend geval de betrokkene hoort.

Deze bepaling regelt de hoorplicht. Aan die verplichting wordt inhoud gegeven volgens de algemeen geldende beginselen.

Aan de hoorplicht is in beginsel voldaan wanneer de betrokkene alle nuttige elementen kan laten gelden om de hem grievende maatregel te voorkomen wat inhoudt dat het bestuur, alvorens te beslissen, de betrokkene de mogelijkheid moet bieden om op nuttige wijze zijn standpunt kenbaar te maken nopens de feiten en redenen die volgens het bestuur de ernstige en in hoofde van verzoeker nadelige maatregel verantwoorden. De hoorplicht en dus het recht van de betrokkene om zijn standpunt op nuttige wijze naar voren te brengen, houdt onder meer in dat betrokkene voorafgaandelijk kennis krijgt van de aard van de maatregel die wordt overwogen. Deze verplichting houdt niet in dat aan betrokkene voorafgaandelijk de kwalificatie van de te nemen maatregel moet worden meegedeeld of dat aan verzoeker de determinerende redenen voor de voorgehouden maatregel moeten worden meegedeeld.

De vraag of aan de hoorplicht is voldaan moet in concreto worden beantwoord.

Uit het dossier blijkt dat de verzoekende partij op het eerste gezicht de mogelijkheid had om op nuttige wijze haar standpunt te formuleren over zowel het voornemen van de overheid om tot intrekking van de erkenning als slachthuis over te gaan, als over de redenen daartoe.

De verzoekende partij werd reeds bij brief van 19 juni 2017 van de intentie tot intrekking verwittigd. Zij heeft op 29 juni 2017 hiertegen schriftelijk bezwaar ingediend waarna een actieplan werd overeengekomen. Na controles waarbij verschillende inbreuken werden vastgesteld ging het FAVV over tot een gemotiveerde intrekking van de erkenning. De verzoekende partij werd hiervan op de hoogte gebracht bij brief van 1 februari 2018. Overeenkomstig artikel 16, § 4, van het koninklijk besluit van 16 januari 2006 heeft de verzoekende partij beroep ingesteld bij de beroepscommissie. Op de zitting van 16 maart 2018 werd de verzoekende partij gehoord, waarbij zij aan de beroepscommissie onder meer een nieuw auditrapport van de certificeringsinstelling AIB Vinçotte heeft overgemaakt. Hoewel het koninklijk besluit van 16 januari 2006 daarin niet voorziet heeft de verzoekende partij de mogelijkheid gekregen om te reageren op het advies van de beroepscommissie. Deze termijn was noodzakelijkerwijze kort omdat artikel 16, § 5, derde lid, van het koninklijk besluit van 16 januari 2016 slechts een termijn van 15 dagen aan de minister of zijn afgevaardigde geeft om een eindbeslissing te nemen. De verzoekende partij heeft op 26 maart als reactie op het advies van de beroepscommissie een aanvullende verweernota ingediend.

De naleving van de hoorplicht vereist niet noodzakelijk een volledig tegensprekelijk debat. Het enkele feit dat de beroepscommissie getuigen heeft gehoord in afwezigheid van de verzoekende partij lijkt dus op zichzelf geen onwettigheid uit te maken.

De beroepscommissie kan net voor de hoorzitting samen met vertegenwoordigers van DG Controle het omvangrijke en complexe dossier overlopen om na te gaan of het dossier volledig is en de gegevens correct zijn. De hoorplicht vereist niet dat dit onderzoek aan tegenspraak moet worden onderworpen.

Het advies van de beroepscommissie lijkt niet gesteund op de uiteenzetting van deze controleurs, maar enkel op elementen en stukken uit het dossier die aan tegenspraak zijn onderworpen. Daarenboven heeft de verzoekende

partij tegenspraak kunnen voeren over dit advies. De verzoekende partij toont evenmin aan dat de bestreden beslissing werd geïnspireerd door de gewraakte uiteenzetting. Het valt voorts op het eerste gezicht niet in te zien hoe het voorafgaand horen van één van de inspecteurs die geregeld inspectiebezoeken op het bedrijf heeft gedaan zonder dat de verzoekende partij aanwezig is, het gebrek aan onpartijdigheid in hoofde van de leden van de beroepscommissie of van de minister zou aantonen.

Uit het verloop van de administratieve procedure lijkt op het eerste gezicht dat de verzoekende partij in staat was om op nuttige wijze haar standpunt mee te delen over de intrekking en de redenen die hieraan ten grondslag liggen. De verzoekende partij maakt prima facie geen schending aannemelijk van de door haar in het eerste middel geschonden genoemde bepalingen en beginselen.

Het eerste middel is niet ernstig.

Tweede middel

Standpunt van de verzoekende partij

7. De verzoekende partij beroept zich op de schending van artikel 16, § 5, van het koninklijk besluit van 16 januari 2006, de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen (hierna: motiveringswet), het patere legem quam ipse fecisti beginsel, het zorgvuldigheidsbeginsel en de materiële motiveringsplicht als algemene beginselen van behoorlijk bestuur. Zij beroept zich opnieuw op de ontstentenis van de rechtens vereiste feitelijke en juridische grondslag.

In wezen stelt de verzoekende partij dat de beroepscommissie en de minister onvoldoende rekening hebben gehouden met het feit dat zij tal van onvolkomenheden geremedieerd heeft, dan wel maatregelen heeft genomen om hieraan te verhelpen. De verzoekende partij beroept zich daarbij op artikel 16, § 5,

van het koninklijk besluit van 16 januari 2006 waarbij “[d]eze beroepscommissie [...] de ontvangen bezwaren, de voorgestelde verbeteringen, het verslag van de PCE [onderzoekt] en [...] in voorkomend geval, de betrokkene [hoort]”.

Beoordeling

8. Wanneer na uitoefening door de verwerende partij van de op haar rustende controletaak de erkenning van de verzoekende partij wordt ingetrokken op grond van het feit dat de verzoekende partij de erkenningsvoorwaarden opgenomen in artikel 15, § 1, van het koninklijk besluit van 16 januari 2006 niet heeft nageleefd, komt het de Raad van State als annulatierechter in het raam van het eveneens geschonden geachte materiële motiveringsbeginsel niet toe zelf de ware toedracht van de feiten vast te stellen. De Raad van State is, desgevraagd, enkel bevoegd om na te gaan of de overheid is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan in redelijkheid tot haar besluit is gekomen. De Raad van State vermag zich immers niet uit te spreken over de opportuniteit van het bestreden besluit, doch louter over de wettigheid ervan.

In het advies van de beroepscommissie zoals opgenomen in het bestreden besluit wordt de verzoekende partij voornamelijk aangerekend dat zij gedurende lange tijd, met name sedert 2014 niet in staat is om het slachthuis uit te baten zonder tekortkomingen. Zo staat in de bestreden beslissing: “De commissie stelde vast dat doorheen het dossier een aantal tekortkomingen herhaaldelijk worden vastgesteld en blijven aanslepen, dat u hier in het verleden herhaaldelijk en telkenmale de inbreuk werd vastgesteld ook al op werd gewezen maar dat slechts op het ogenblik van het kenbaar maken van het voornemen tot intrekking van de erkenning u als zaakvoerder de nodige stappen ondernomen heeft om tegemoet te komen aan de tekortkomingen en deze verhelpt. Bovendien persisteren enkele tekortkomingen zodat er noodzaak was tot het ondertekenen van een overeenkomst tussen het FAVV en uw onderneming die een schorsing van de intrekking beoogde middels een actieplan [...]. De commissieleden stelden vast dat de correctieve acties die aan een korte uitvoeringstermijn onderworpen waren wel degelijk

gerealiseerd werden binnen de vooropgestelde en overeengekomen termijn maar dat voor bepaalde punten een recidivisme werd waargenomen.”

De verwerende partij blijkt dus bij haar beoordeling op het eerste gezicht rekening te hebben gehouden met de door de verzoekende partij aangevoerde verbeteringen. De verwerende partij gaat evenwel niet louter uit van een momentopname, met name de maatregelen die na de in eerste aanleg genomen beslissing werden genomen door het bedrijf, maar houdt eveneens rekening met de voorgeschiedenis waarbij gedurende enkele jaren tekortkomingen werden vastgesteld. Op grond van deze gegevens adviseert de beroepscommissie als volgt: “Op basis van hoger vermelde overwegingen en argumenten oordeelt de beroepscommissie dat er een voldoende gegronde basis is om na jarenlange opstapeling van tal van Processen-verbaal toch over te gaan tot het intrekken van de erkenning”.

Daarbij verwijst het advies naar het op de hoorzitting overgemaakte auditrapport van de certificeringsinstelling AIB Vinçotte. In dit rapport werd melding gemaakt van 15 non-conformiteiten. Volgens het advies van de beroepscommissie “komt het hoog aantal NC verontrustend over bij de leden van de commissie eveneens verwijzend naar de historiek en repetitiviteit”.

De minister neemt niet alleen het advies van de beroepscommissie over, maar reageert ook op het verweerschrift dat de verzoekende partij op 26 maart 2018 heeft ingediend en motiveert op het eerste gezicht waarom hij zich schaaft achter de bevindingen van de beroepscommissie in haar advies van 16 maart 2018: “Het door u aangehaalde auditrapport van AIB Vinçotte is uitgevoerd naar aanleiding van de opschorting van de validatie van uw autocontrolesysteem. Het bevat uitvoerig een beschrijving van tal van non-conformiteiten die werden vastgesteld tijdens deze audit. Deze non-conformiteiten zijn gelijkaardig als deze die reeds jaren voorkomen in uw inrichting en ze werden nog enkele dagen voor de beroepscommissie vastgesteld. Uit stuk 5 van uw verweerschrift van 26 maart 2018 blijkt duidelijk dat de

zaakvoerder pas na de audit zich bewust werd van de problematiek. Bovendien is het opmerkelijk dat het aantal non-conformiteiten in dit auditrapport van 2018 hoger ligt dan het aantal in de auditrapporten van de jaren ervoor. Er werd tijdens de hoorzitting van de beroepscommissie ook duidelijk gepolst naar de opvolging bij de afwezigheid van de zaakvoerder en de rol van het consultancybureau. In uw verweer omschrijft u de vaststellingen van de beroepscommissie als zijnde tendentiekus en subjectief. Deze vaststellingen zijn wel degelijk gefundeerd op basis van de feiten en de stukken in het dossier. Bij de NC B.2. in het door u aangehaalde auditrapport wordt bijvoorbeeld vermeld dat de zaakvoerder niet steeds tijdig ingreep waar nodig”.

Het tweede middel is niet ernstig.

Derde middel

Standpunt van de verzoekende partij

9. De verzoekende partij beroept zich op de schending van de artikelen 15, § 1, en 16, § 5, van het koninklijk besluit van 16 januari 2006, de artikelen 2 en 3 van de motiveringswet en van het zorgvuldigheidsbeginsel als algemeen beginsel van behoorlijk bestuur. Zij beroept zich opnieuw op de ontstentenis van de rechtens vereiste feitelijke en juridische grondslag.

Volgens de verzoekende partij miskent de verwerende partij de bewijskracht van het gunstige auditrapport door hieraan gevolgen te verbinden die niet uit dit rapport volgen. Uit het rapport blijkt net dat het slachthuis alles in het werk stelt om zich te conformeren en reeds tal van maatregelen heeft genomen om de vermeende onvolmaakttheden te verhelpen. Het gunstig auditrapport en de certificeringsbeslissing bewijst dat al de onderdelen van het contract tussen verzoekende partij en het FAVV vervuld zijn. In de email van auditor Peter D’Haeyere die duiding geeft over het auditrapport, staat onder meer: “Het aantal NC’s in het auditrapport is niet het belangrijkste, doch wel de efficiëntie van de

voorgestelde maatregelen en de bewijzen dat ze ook voldoende werden aangepakt en dat hiermee kan gewerkt worden om dezelfde NC's in de toekomst te vermijden". Volgens het auditrapport zijn de vooropgestelde maatregelen als voldoende onthaald door de certificeringsinstelling waardoor aan de verzoekende partij een certificaat kon worden uitgereikt op grond waarvan het autocontrolesysteem opnieuw gevalideerd werd. De procedure tot opschorting van het autocontrolesysteem maakt wel degelijk deel uit van het onderhavige intrekkingbesluit. De opschorting van de validatie van het autocontrolesysteem was één van de intrekkingreden geweest in het besluit van 1 februari 2018. Daarenboven slaat de audit op de gehele exploitatie van de verzoekende partij. Het bestreden besluit verwijst ten onrechte naar eerdere auditverslagen en eerder vastgestelde non-conformiteiten.

Beoordeling

10. Het auditrapport van AIB Vinçotte geeft een gunstig advies omtrent de validatie van een autocontrolesysteem volgens de Generische autocontrolegrids voor slachthuizen, uitsnijderijen en inrichtingen voor de vervaardiging van gehakt vlees, vleesbereidingen en separatorvlees voor als landbouwhuisdier gehouden hoefdieren versie 2, 11 maart 2015.

Uit een gunstig advies van een certificeringsinstelling volgt echter niet noodzakelijk dat de minister bevoegd voor de veiligheid van de voedselketen niet langer tot de intrekking van de erkenning van de verzoekende partij als slachthuis kan overgaan. De verwerende partij is immers niet gebonden door dit advies.

Uit het bestreden besluit waarbij het advies van de beroepscommissie wordt gevolgd en overgenomen, wordt prima facie omstandig gemotiveerd waarom de minister tot intrekking van de erkenning overgaat. Bij deze beoordeling werd naast de processen-verbaal lastens de inrichting van de verzoekende partij eveneens rekening gehouden met de bevindingen van dit

auditrapport. Dit rapport maakt melding van 15 non-conformiteiten, zijnde 13 minor NC B (plan van aanpak vereist, binnen de 6 maanden) en 2 major A2 NC (zonder melding aan het FAVV, te verhelpen binnen de door de auditor opgelegde termijn van 1 maand, gezien geen initiële audit). Een aantal van die inbreuken bevestigen de inbreuken genoteerd in de verschillende inspectierapporten en processen-verbaal. Hierdoor is er sprake van een bestendigen van de inbreuken tegen de regelgeving.

De verzoekende partij lijkt niet de juistheid van deze non-conformiteiten te betwisten, maar meent dat de bewijskracht is geschonden doordat de minister hieraan gevolgen verbindt die niet uit het rapport voortvloeien. Evenwel wordt de bewijskracht van een akte enkel miskend als aan die akte een uitlegging wordt gegeven die met de bewoordingen ervan onverenigbaar is. De schending van de bewijskracht van een akte betreft evenwel niet de juridische of feitelijke gevolgtrekking die de overheid uit de akte maakt (zonder miskenning van de draagwijdte ervan). Door de bevindingen in het auditverslag met gunstig advies te betrekken en vooralsnog tot intrekking over te gaan, miskent de minister prima facie niet de bewijskracht van dit rapport. De overheid kan immers op het eerste gezicht vrij oordelen over de bewijswaarde van dit rapport.

De email van de verantwoordelijke van de certificeringsinstelling waarbij een eigen visie wordt gegeven over de draagwijdte van dit auditrapport doet op het eerste gezicht niet tot het tegendeel besluiten.

Door rekening te houden met de bevindingen van dit auditrapport wordt op het eerste gezicht rekening gehouden met de procedure inzake de opschorting van het autocontrolesysteem. Dit rapport is immers opgesteld in het kader van deze procedure.

Anders dan wat de verzoekende partij lijkt voor te houden, hebben de beroepscommissie en de minister rekening gehouden met de laatste inspectiebezoeken en het tussengekomen auditrapport. Dit verhindert evenwel niet

dat rekening kan worden gehouden met eerdere auditverslagen en eerder vastgestelde non-conformiteiten.

De bestreden beslissing gaat niet louter uit van een momentopname, maar houdt eveneens rekening met de voorgeschiedenis waarbij gedurende enkele jaren tekortkomingen werden vastgesteld.

Het derde middel is niet ernstig.

Vierde middel

Standpunt van de verzoekende partij

11. De verzoekende partij beroept zich op de schending van de artikelen 15, § 1, en 16, § 5, van het koninklijk besluit van 16 januari 2006, de artikelen 2 en 3 van de motiveringswet, de materiële motiveringsplicht, het zorgvuldigheidsbeginsel en het redelijkheidsbeginsel als algemene beginselen van behoorlijk bestuur. Zij beroept zich opnieuw op de ontstentenis van de rechtens vereiste feitelijke en juridische grondslag.

Volgens de verzoekende partij meent de eerste verwerende partij op bijzonder onzorgvuldige wijze en zonder enige deugdelijke motivering, laat staan een eigen afdoende onderzoek, te kunnen aansluiten bij het advies van de beroepscommissie. Uit het bestreden besluit valt niet uit te maken op basis van welke gronden in artikel 15, § 1, van het koninklijk besluit van 16 januari 2006 de minister de erkenning heeft ingetrokken. Daarbij betwist de verzoekende partij dat er een probleem zou zijn op het vlak van de volksgezondheid. De genomen maatregel zou volgens de verzoekende partij kennelijk onredelijk en disproportioneel zijn gelet op de stukken van het dossier en de inmiddels genomen acties/maatregelen/verbeteringen door de verzoekende partij.

Beoordeling

12. De verzoekende partij voert in het vierde middel uiteenlopende kritieken aan op het bestreden besluit.

Zo stelt zij dat zij niet kan afleiden op grond van welke littera bedoeld in artikel 15, § 1, van het koninklijk besluit van 16 januari 2006 de erkenning heeft ingetrokken.

De verzoekende partij voert in wezen de schending aan van de formelemotiveringsplicht zoals vervat in artikel 3 van de motiveringswet. De opgelegde motivering moet in de akte de juridische en feitelijke overwegingen vermelden die aan de beslissing ten grondslag liggen. Zij moet afdoende zijn.

In het intrekkingbesluit van 1 februari 2018 werd een inbreuk vastgesteld op artikel 15, § 1, 1°, 2° en 10°, van het koninklijk besluit van 16 januari 2006. In het advies van de beroepscommissie, zoals opgenomen in het bestreden besluit, blijkt dat dezelfde bepalingen worden ingeroepen: “Bovenstaande vaststellingen die werden gedaan door AIB Vincotte op 13 en 14 maart 2018 illustreren het gebrek aan doortastende maatregelen genomen door u als exploitant. Zij tonen aan dat de 3 rubrieken opgenomen in de definitieve beslissing van het bestuur Controle d.d. 1 februari 2018, met name de intrekking van de erkenning voor de slachtactiviteiten, en dit op basis van inbreuken voor onvoldoende onderhoud van de infrastructuur en van de uitrustingen, onvoldoende (persoonlijke) hygiëne en onvoldoende implementatie van het autocontrolesysteem nog steeds actueel zijn en de oorzaken vormen voor de vastgestelde non-conformiteiten door deze OCI.”

Het komt de Raad van State als wettigheidsrechter niet toe, en zeker niet in het kader van de schorsingsprocedure ingesteld bij uiterst dringende noodzakelijkheid, om te onderzoeken of de verzoekende partij al dan niet inbreuken

heeft begaan op de toepasselijke bepalingen van het koninklijk besluit van 16 januari 2006.

De minister beschikt op grond van artikel 16, § 5, derde lid, van het koninklijk besluit van 16 januari 2006 over een discretionaire beoordelingsbevoegdheid om de erkenning als slachthuis in te trekken.

Daarbij kan de minister, zonder hiertoe verplicht te zijn, zich aansluiten bij het advies van de beroepscommissie, wat te dezen is gebeurd. Dit toont op het eerste gezicht niet aan dat de beslissing is genomen zonder een zorgvuldig, noch afdoende onderzoek.

Daarenboven blijkt uit de bestreden beslissing dat de minister ingaat op het verweer van de verzoekende partij naar aanleiding van het advies van de beroepscommissie, wat op het eerste gezicht lijkt aan te tonen dat de minister een eigen onderzoek en visie heeft ontwikkeld over de zaak.

Zoals reeds uit de beoordeling van de voorgaande middelen bleek, kon de minister rekening houden zowel met de inbreuken zoals die onder meer blijken uit het auditrapport als met de historiek van het dossier, om tot intrekking over te gaan. In de huidige stand van het geding toont de verzoekende partij niet aan dat de bestreden intrekking dermate afwijkend is van wat een naar redelijkheid oordelende overheid zou beslissen, waardoor er op het eerste gezicht geen sprake kan zijn van een kennelijk onredelijke of disproportionele maatregel.

Het vierde middel is niet ernstig.

Vijfde middel

Standpunt van de verzoekende partij

13. De verzoekende partij beroept zich op de schending van het redelijkheidsbeginsel als algemeen beginsel van behoorlijk bestuur en het fair play-beginsel. Zij beroept zich opnieuw op de ontstentenis van de rechtens vereiste feitelijke en juridische grondslag.

Volgens de verzoekende partij betwist het FAVV niet dat de verzoekende partij voldeed aan alle voorwaarden zowel voor het bekomen van de vereiste toelating warm transport als voor het werkend autocontrolesysteem. Deze aanvragen werden nooit aan een inhoudelijk onderzoek onderworpen omdat het FAVV zich verschuilt achter de beroepsprocedure inzake de intrekkingbeslissing. Het FAVV gaat voorbij aan zijn eigen bevoegdheden.

Tijdens de hoorzitting werd haar verweten niet in orde te zijn met onder andere de toelating warm transport en het autocontrolesysteem, wat evenwel enkel het gevolg is van het eigen nalatig handelen van het FAVV. In het bestreden besluit kan niet op ernstige wijze worden beweerd dat deze procedures los staan van de beroepsprocedure tegen de intrekking.

Beoordeling

14. In zoverre de verzoekende partij aanvoert dat de verwerende partij verzuimt een beslissing te nemen zowel over het warm transport als over de opschorting van de validatie van het autocontrolesysteem, moet in de huidige stand van het geding worden opgemerkt dat deze kritiek niet de onwettigheid van de bestreden intrekking aantoont. Dit toont hoogstens de onwettigheid van het verzuim om een beslissing te nemen aan.

In het bestreden besluit en het hierin opgenomen advies van de beroepscommissie verwijt de verzoekende partij op het eerste gezicht niet dat er geen beslissing in die aangelegenheden voorligt, maar wijst zij louter op tekortkomingen die volledig aan de verzoekende partij toe te schrijven zijn. Minstens maakt de verzoekende partij op het eerste gezicht niet aannemelijk dat verschillende van de tekortkomingen die haar worden aangewreven het gevolg zijn van de afwachtende houding van het FAVV.

De verzoekende partij voert op het eerste gezicht geen bepaling, noch omstandigheden aan waarom de aanvraag over het warm transport en over de validatie van het autocontrolesysteem onlosmakelijk met de beroepsprocedure verbonden zijn, waardoor de beslissingen samen dienen te worden genomen.

Daarenboven, door rekening te houden met de bevindingen van het auditrapport van AIB Vinçotte, wordt op het eerste gezicht rekening gehouden met de bevindingen inzake de procedure tot opschorting van het autocontrolesysteem.

Het vijfde middel is niet ernstig.

BESLISSING

1. De Raad van State verwerpt de vordering.

2. De verzoekende partij wordt verwezen in de kosten van de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid, begroot op een rolrecht van 200 euro, een bijdrage van 20 euro en een rechtsplegingsvergoeding van 700 euro verschuldigd aan de verwerende partij.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van elf april tweeduizend achttien, door de Raad van State, VIIe kamer, samengesteld uit:

Eric Brewaeys,
bijgestaan door

Bart Tettelin,

kamervoorzitter,

griffier.

De griffier

De voorzitter

Bart Tettelin

Eric Brewaeys